

Războiul de secesiune

☉ Armata de la Potomac, condusă de Generalul Burnside, traversează râul Rappahannock în decembrie 1862. Cei 100.000 de soldați ai Uniunii au reușit să pătrundă până la Fredericksburg, unde au fost respinși de armata Confederației, cu un efectiv de 60.000 de soldați.

☿ Un soldat din trupele Confederației, mort în luptele de la Fredericksburg în mai 1863. Sudul a pierdut aproximativ 258.000 de oameni în război, iar Nordul aproximativ 359.000. Lincoln ceruse "caritate pentru toți și rău împotriva nimănui", dar războiul a lăsat o tristă moștenire generațiilor următoare.

Library of Congress Prints & Photographics Division

Declanșat de problema sclaviei, Războiul de secesiune s-a transformat într-un conflict sângeros, de lungă durată. Nordul a ieșit învingător, datorită resurselor superioare, sclavia a fost abolită, dar Sudul a fost ruinat și a rămas multă vreme neresemnat.

Alegerea lui Abraham Lincoln în funcția de președinte a SUA era de neacceptat pentru statele războinice din sud. Lincoln era hotărât să prevină extinderea sclaviei, dar nu dorea să intervină în statele în care aceasta era deja consacrată. Cu toate acestea, șapte state (Carolina de Sud, Mississippi, Alabama, Georgia, Louisiana, Texas și Florida) s-au separat de Uniune, în perioada care s-a scurs între alegerea lui Lincoln, în noiembrie 1860, și preluarea postului în martie 1861.

Statele rebele

Inițial, statele s-au unit ca entități suverane, formând Uniunea, și au cedat o parte din puterile lor Guvernului Central (federal), care avea sediul în Washington, DC, capitala

☉ O fotografie a lui Abraham Lincoln, făcută în data de 9 aprilie 1865. Cinci zile mai târziu a fost omorât de John Wilkes Booth, un simpatizant al Confederației.

Statelor Unite. Statele din Sud susțineau că au dreptul să-și redobândească independența totală și, după separare, în februarie 1861, au format propria uniune, numită Confederație. Lincoln a susținut cu convingere că Uniunea era 'indisolubilă' și nici un stat nu avea dreptul să se separe de aceasta; în aceste condiții, statele confederate au fost considerate rebele. Teoretic, acesta – nu sclavia – a fost motivul declanșării Războiului de secesiune.

Lincoln era în general văzut ca un om integru, sincer, cu idealuri mărețe, dar era și un politician priceput. Poziția sa în primele săptămâni de la declanșarea conflictului era motivată fie de dragoste de pace, fie de dorința de a arăta greșeala făcută de statele sudiste. Lincoln nu a adoptat o atitudine agresivă, dar a autorizat o încercare de a aproviziona garnizoana din Fortul Sumter, o fortificație a trupelor federale în portul Charleston – cel mai

Library of Congress Prints & Photographics Division

mare oraș al celui mai crud stat al Sudului, Carolina de Sud. Drept replică, fortul a fost forțat să se predea prin bombardare, iar războiul a izbucnit. Virginia, Arkansas, Tennessee și Carolina de Nord s-au alăturat Confederației, dar cinci state sclavagiste de la graniță au rămas în Uniune.

Conflict inegal

Părțile implicate în conflict erau inegale. Cele 23 de state ale Nordului aveau o populație de aproape 23 de milioane; în Sud erau aproximativ 5 milioane de albi. Nordul avea putere industrială, sistem eficient de comunicație, economie viabilă și o flotă superioară. Sudul era o societate agrară, dependentă de exportul de bumbac și importul de bunuri de larg consum. Astfel sudul nu era pregătit pentru un război modern și era vulnerabil în fața unei blocate navale. Dacă conflictul se prelunga era clar că Nordul va câștiga.

Inițial nici una dintre părți nu anticipase un război lung, iar Lincoln formase o armată de doar 75000 de voluntari. În iulie 1861 armata Uniunii a fost înfrântă în prima bătălie de la Bull Run; Nordul trebuia să se pregătească mult mai serios. La sfârșitul războiului armata Uniunii ajunsese la un milion de soldați, iar cea a Confederației la 500000. Războiul civil a fost primul război modern între două mari armate, transformat într-un adevărat măcel.

Cea mai mare parte a războiului s-a desfășurat într-o arie limitată la Virginia, Maryland și sudul Pennsylvaniei, o localizare importantă deoarece cuprindea două capitale: Washington, DC și Richmond, Virginia. În 1862 nici una din cele două armate nu a reușit să obțină o victorie decisivă în acest sector: forțele Uniunii care au avansat în Virginia au fost silit să se retragă, iar în septembrie, o prelungită bătălie purtată la Antietam a pus capăt ofensivei Confederației conduse de Robert E Lee.

În alte sectoare, Nordul obținuse avantaje încă de la început. După o confruntare istorică între cuirasate, flota Uniunii a început să ocupe pozițiile cheie de pe coastă blocând Sudul. În

mai 1862, New Orleans, situat la gura de vărsare a fluviului Mississippi, a fost cucerit printr-o lovitură îndrăznească. Forțele navale au cooperat cu armatele Uniunii aflate în campanii în Kentucky și Tennessee, crescând reputația Generalului Ulysses S Grant. Efortul lor a culminat cu cucerirea orașului Vicksburg (iulie 1863), Nordul obținând controlul asupra fluviului Mississippi și separând Arkansas, Louisiana și Texas de restul Confederației.

Un an critic

1863 a fost un an decisiv. Eliberarea sclavilor din zonele răsculate, anunțată în septembrie 1862, s-a realizat efectiv la 1 ianuarie 1863. În iulie, invazia lui Lee în Nord este oprită prin înfrângerea de la Gettysburg, după care nu se mai pune problema unei victorii militare a Confederației. În vest, în urma triumfului lui Grant de la Chattanooga (noiembrie), armatele Uniunii controlau statul Tennessee și erau pe punctul de a invadea Georgia.

În 1864, Grant a devenit comandantul șef al forțelor Uniunii și a preluat comanda sectorului de est. În mai a purtat bătălii sângeroase împotriva armatelor lui Lee; deși nici una dintre bătălii nu a fost decisivă, armatele Confederației au fost slăbite dramatic, deoarece populația relativ mică a Sudului nu permitea înlocuirea pierderilor suferite. Între timp, Sherman, care îl înlocuise pe Grant în vest, pătrundea în Georgia și asalta Atlanta, care cade în septembrie 1864. Apoi a pornit în faimosul său marș spre mare, devastând totul în calea sa și tăind Confederația în două.

Capitularea Confederației

În 1865 Confederația s-a prăbușit. Forțele lui Lee erau prinse între cele ale lui Grant și cele ale lui Sherman. În 3 aprilie cade orașul Richmond. Înconjurat de armatele dușmane și aflat în inferioritate numerică, Lee s-a predat la data de 9 aprilie la Tribunalul din Appomattox; ulterior și alte armate confederate i-au urmat exemplul. Războiul de secesiune a costat peste 600000 de vieți și a lăsat Sudul ruinat.

☉ Statele Uniunii și ale Confederației. În ciuda dimensiunilor, Sudul nu a fost un oponent pe măsura puterii militare a Nordului.

☿ Robert E Lee, într-o schiță din 1865. La izbucnirea războiului Lincoln i-a oferit conducerea forțelor Uniunii, dar Lee s-a alăturat statului în care se născuse, Virginia.

Library of Congress Prints & Photographs Division

DATE IMPORTANTE

1860
Lincoln este ales președinte; Carolina de Sud se desparte de Uniune.

1861
Se pun bazele Confederației; Lincoln își preia funcția; bombardamentul de la Fort Sumter declanșează Războiul de secesiune; încă patru state se despart de Uniune; prima bătălie desfășurată la Bull Run.

1862
New Orleans cucerit de Uniune; Lee devine comandantul forțelor confederate; bătălia de la Antietam.

1863
Proclamația Emancipării; bătălia de la Gettysburg; predarea Vicksburgului; bătălia de la Chattanooga.

1864
Grant devine conducătorul armatelor Uniunii; Sherman cucerește Atlanta.

1865
Căderea orașelor Richmond și Charleston; predarea lui Lee; sfârșitul Războiului Civil.